

УСЛИШЕЊЕ ПОСЛАНИКОВИХ МОЛИТВИ КАО ДОКАЗ ИСТИНИТОСТИ ПОСЛАНСТВА

استجابة دعاء النبي - صلى الله عليه وسلم - دليل على صدق نبوته

<Српски – Serbian – صربي>

др. Абдул-Мухсин бин Зебн ел-Мутајри

د. عبد المحسن بن زين المطيري

Превод: Амра Дацић

Рецензија: Љубица Јовановић

ترجمة: عمرة داتسيتش

مراجعة: ليوبيتسا يوفانوفيتس

Услишење Мухаммедових – мир над њим – молитви као доказ истинитости његовог посланства

Када би год Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, замолио Узвишеног Бога у својој дови¹, Он би му се истовремено одазивао, и када би год нешто затражио, Узвишени Бог би му то увек удовољио. Тако нешто не дешава се лажову, човеку који шири лажне вести о себи и који измишља! Узвишени Бог прима молбе само од богобојазних и одазива се истинољубивим људима! Није непознаница да многобројни хадиси² о томе говоре, међутим, ја ћу да споменем само један догађај у којем је услишана Посланикова, нека су Божији благослов и мир над њим, дова и када су му облаци постали потчињени.

Енес ибн Малик, Бог био задовољан њим, приповеда:

¹ Дова (ар. Ду'а) у језичком смислу значи *позив*. У термилошкоком смислу то је молитва или молба која се упућује Узвишеном Богу речима. Она је суштина и срж обожавања. Она представља показивање немоћи, потребе и понизности према Узвишеном Богу од стране слабашног човека, који сам себи не може да помогне, кроз његово обраћање за помоћ Свемогућем Богу, који му је способан дати све што ваља, а од њега одагнати све што му штети. Дова се упућује само Узвишеном Богу.

² Хадис у језичком смислу значи *говор, казивање, приповедање*. У термилошкоком смислу хадис је синоним за суннет и означава све оно што је пренесено од Божијег посланика Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, његове речи, пракса, прећутно одобравање, морално-етичке особености или животопис.

“Док је Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, једног петка држао проповед, дође неки човек и рече: ‘Аллахов Посланиче, суша је, па моли Бога да нас напоји.’ Пручио је дову и киша је пала, скоро да нисмо успели стићи ни до својих кућа. Тако је падала до следећег петка непрекидно.”

“Тај исти човек или неко други”, прича Енес, “уста и рече: ‘Божији Посланиче, моли Бога да је од нас одстрани!’”

“И Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, изговорио је: ‘Аллаху мој, око нас, а не на нас!’”

“Видео сам облаке”, каже Енес, “како се одвајају десно-лево и свет кисне, а становници Медине не кисну.” (Бележи Бухари)

Осим ове, Посланику су истовремено услишаване и многе друге молбе које је упућивао Богу. Такву привилегију није могао да има лажов, већ искључиво истинољубиви који је потпомогнут од Бога, који му је олакшао да учини поводе (да дова буде услишана) и потчинио му кишу и облаке.

Одломак из књиге *„Непорециви аргументи о истинитости посланства Мухаммеда мир над њим“*, аутора др. Абдул-Мухсина бин Зебна ел-Мутајриа

